

Philip Fracassi: Hled', prázdnota

Nakladatelství Gnóm se zřejmě rozhodlo seznámit domácí hororové čtenářstvo s moderní a svým způsobem poněkud nezvyklou zahraniční žánrovou tvorbou. Což je rozhodnutí potěšitelné a zatím se čtenářům vyplácí.

Behold the Void

Překlad: Jakub Němeček

Vydavatel: Gnóm

Rok českého vydání: 2018

Počet stran: 334

Po Lairdu Barronovi tak přišel Philip Fracassi. Je jiný, svým způsobem modernější a současnější, zjevil se prakticky z čistého nebe (viz. medailonek v knize). Píše však stejně neobyčejně a stejně jako Barron, dokáže do své tvorby zakomponovat onen pomyslný prst, který se během čtení vysune, zahákne se za váš límec či pas, přitáhne k sobě a už nepustí.

Fracassiho sbírka **Hled', prázdnota**, její příběhy, v sobě ukrývají dva výrazné prvky, které jako by se stávaly pomyslnými základními kameny. Prvním z nich je rodina a rodinné vztahy v mnoha různých podobách a na mnoha různých úrovních. Nejde jen o tradiční rodiny ale i současné rodiny, poněkud vystupující z toho klasického konzervativního pohledu. Rodiny, které nejsou úplné, které nefungují podle zažitého modelu, rodiny napříč koleny. A tak se zde hlavní hrdina povídky **Surfer Girl** musí vyrovnávat nejen s docela bizarní smrtí svého otce, ale i novým přítelem své matky, hlavní hrdinka příběhu **Rakev** musí ukázat prsa svému bratranci, aby se s ní na pohřbu babičky podělil o láhev alkoholu, a potom, o něco později..., otec jednoho z hlavních hrdinů v **Mandale** se musí vyrovnat nejen se svým alkoholismem, ale i se svou již roky mrtvou dominantní manželkou. Rodina se zdá být alfou a omegou povídek této sbírky. Prvním výrazným kladem Fracassiho tvorby jsou skvěle promyšlené a vykreslené charaktery nejen hlavních hrdinů, ale i vedlejších postav. Přirozené, pohlcující, zajímavé, opravdu lidské, žádní papírově ploší hrdinové, ale, byť na papíře, postavy z masa a krve.

Druhým výrazným prvkem a – pravda, ne ve všech případech – kladem je náhlý vstup, v podstatě přímo vpád čehosi neobyčejného, nezvyklého, nad-

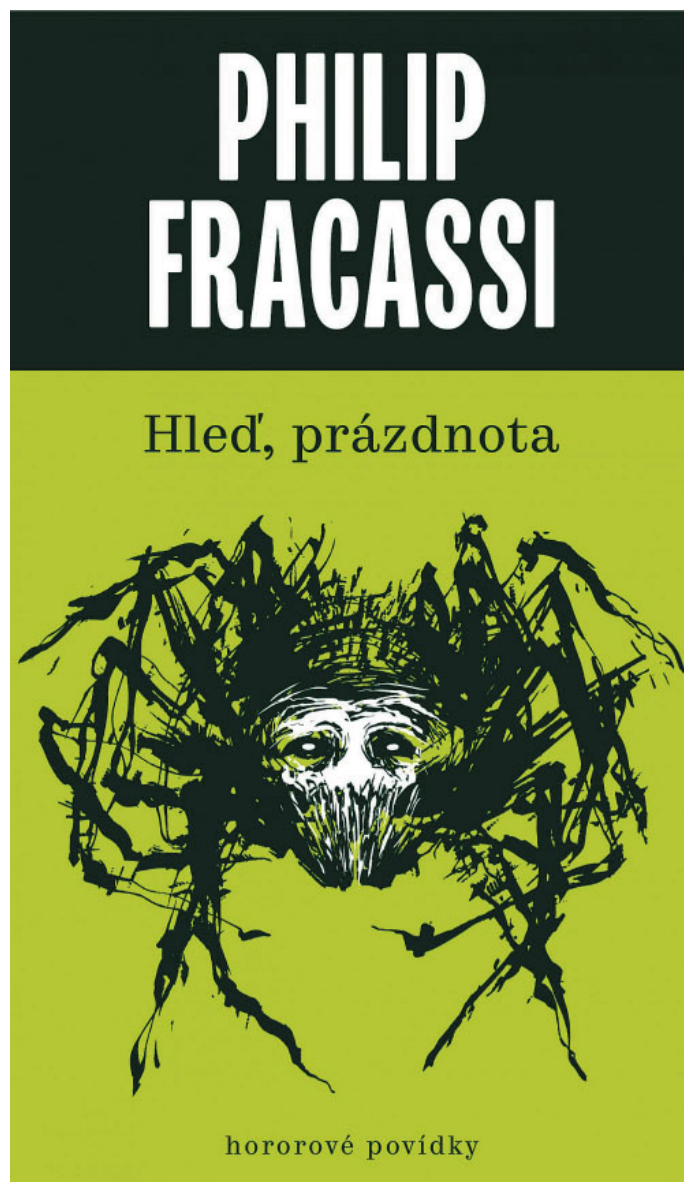
nepřirozeného, neznámého a netušeného do světa tak, jak ho všichni známe. Což je v horrorech naprosto běžné. Fracassi to však dokáže podat tak, že se to jeví jako něco naprosto přirozeného, odvěkého a běžného. Jako by to prostě tak bylo vždy, jen se to nějakou dobu schovávalo. Není to narušení normalnosti universa, naopak, je to jeho nedílnou a odvěkou součástí, jen se s tím naše subjektivní a individuální existence ještě nesetkaly. Asi nejvýraznější a nejpůsobivější je tento prvek (dokonce ve spojení s již zmíněným rodinným prvkem) v naprosto šíleném příběhu **Oltář**, mysteriózně rodinném dramatu **Matka** nebo temném rodinném thrilleru **Bezpečnostní pojistka**.

Některé povídky, navzdory dobře vykresleným charakterům a výše zmíněným výrazným prvkům, jsou však slabší. **Zloděj koní** ztrácí díky své rozmáchlosti a jaksi neukotvené nekonzistentní mysteriózní linii, **Surfer Girl** pak kazí trochu zmatený závěr, byť zaujme výborně pojatá smrt otce hlavního hrdiny, ten závěr přichází o svou sílu.

Naprostými klenoty nejen této sbírky, ale nebál bych se tvrdit, že i moderního povídkového hororu obecně jsou bezesporu povídky **Měkká konstrukce se západem slunce**, **Matka** a **Mandala**. Jsou dobře rozmístěny napříč celou sbírkou. První, střední a poslední pozice. Konstrukce váš vnitřní děs protáhne do velmi nepříjemných podob. Opravdu plíživá hrůza mrazivých tvarů. Že vás možný závěr povídky napadne už někde v půlce je jen k dobru věci a jistě je to záměrné. Protože vlastní představitost, pracující na plně obrátky až do závěru povídky, je to nejkrásnější, co vám může příběh poskytnout. Ryze rodinný příběh **Matka** vás od samotného počátku až po temný závěr pomalu ale jistě omotává pavučinou tajemného strachu, až do vás najednou zabodne špičatý osten a naplno vypustí palčivý sekret svého děsu. **Mandala** je poté velmi silně trýznivým spojením realistického děsu s mysteriózním a temným nadpřirozeným děsem. Velmi povedeným a funkčním spojením. Výtečná ukázka Fracassiho kvalit a schopností.

Skvělé pro svou nápaditost, temnost a hrátky se čtenářovou myslí a jeho postoji, je i již zmíněná, až jemně erotizující **Rakev** a hlavně co se týče formy a prací s ní, syrově démonická povídka **Velkochov dětí**.

Hled', prázdnota je povedená sbírka, moderní,

současná, přesto mrazivá, děsivá, nepříjemná, nervní, nervydrásající ale hlavně nápaditá a neobyčejná.

Za zmínku stojí jistě i obal knihy. Strohé, přesto plně funkční provedení. A ostře zelená barva je skvělá, během držení při čtení odraz této barvy krásně zbarvuje ruce do zelena, což je nezvyklé a... ano, tro-

chu i děsivé. Jako by se cosi z příběhů z knihy prolínalo přímo do vás, prosakovalo přímo do vaší kůže a masa.

Honza Vojtíšek